

Yaş Altmış Beş Yaşlandı Demiyorum Yine de

– AHDE VEFA · 18 Mayıs 2020

YAŞ ALTMİŞ BEŞ YAŞLANDI DEMİYORUM YİNE DE

Başka ne denebilir, ne istenebilir sessizce
İnsafsız zamandan bu yalnız gecede
Kanunlarla yargılanır mahkum özgürlükler,
Duygular hakim olur, mahkemesi bedende
Yaş altmış beşe gelince, teslim olmuş kimi fikirlerde

Hayata verilen sayfalar dolusu talepten
Süresi dolan cevabı olmayan dönüşlere
Nafile umut parçaları aranır katran karası gönüllerde
Anlaşılmadan ya da anlaşılmayı beklemeden
Yaş altmış beş yaşlandı demiyorum yine de

Delikanlı zamanlarda kadere inat, düşman feleğe
Pervasızca adımlar atılır ileriye
Tırmanmak yükseklerle, kazanmak hevesiyle
Çıkılır; ikişerli üçerli basamaklar delice...
Yaş altmış beş yaşlandı demiyorum yine de

Bazen dönüp bakmak gelmez geriye
Kayıp düşersin birden, çakılırsın zemine
Belki kendi kedine, belki de kurban birinin kinine
Bunca şey yaşamış birilerine
Yaş altmış beş yaşlandı demiyorum ama yaşlılık yine de

Ne aşklar ne sevdalar yazılmış sineye, geçen onca ömürde
Derinlerde yaşanmıştı kimisi, dönüşüdü olasılıklar silsilesine
Ruhun meydanında savaşlar verilir ölümüne
Ağır çarpışmalar şerefine vücudun ötesinde
Dönüşür şanlı mağlup zaferlere
Bazen de gururlu mağlubiyetlere
Yaş altmış beş yaşlandım demiyorum yine de

Sevemedi kimisini felek bir türlü, bin türlü dalavere

Tutunamadı hayat paramparça kederle
Her bir parça savrulmuş yerlere
Son gidişte, tereddütlü her bakışa, derken güle güle
Kırılınca kalem ayrılık mahkemesinde
Dudaklar da sön sözleri yankılanır ben masumum diye
Yaş altmış beş yaşlandım demiyorum yine de

Anlaşılmak bilmeceesinde,
İnsanlardan medet ummak delicesine
Su akar kum kalır derler de hayat nehrin de
Kumda bitmiş tükenmiş kimisinde
Muntazam duruşu yerinde güvenle oturunca içinde
Vurunca her bir dalgada yıkılan kumdan kalesinde
Yaş altmış beş yaşlandım demiyorum kendime, anılar yaşlanmış kimisinde